

Det tredje forslag går ud på at genindføre en bestemmelse om, at miljø- og energiministeren kan nedsætte miljøgodkendelsens retsbeskyttelsesprincip fra 8 år til 4 år for særlige brancher. Hertil kan jeg oplyse, at der i den gældende miljøbeskyttelseslov allerede er hjemmel til at nedsætte retsbeskyttelsesperioden fra 8 år til minimum 4 år. Det gælder dog kun for bestemte brancher, og mig bekendt er denne hjemmel ikke blevet udnyttet endnu.

Som det fremgår, er jeg meget positivt indstillet over for forslag, der kan styrke det decentrale miljøtilsyn. Jeg vil også gerne overveje, hvordan nogle af de synspunkter, som SF her har fremlagt i et udmærket forslag, kan indgå i de videre drøftelser om en styrkelse af håndhævelsen på miljøområdet.

Selv om jeg således ikke kan godkende alle enkeltforslag i beslutningsforslaget, er jeg meget optimistisk med hensyn til under drøftelserne i udvalget om beslutningsforslaget og min egen handlingsplan at nå til enighed om en løsning på de problemer, som SF med sit forslag med rette har peget på.

Lis Greibe (S):

SF ønsker med beslutningsforslag nr. B 75 at sætte fokus på bekæmpelsen af miljøkriminaliteten og kommunernes og amtskommunernes indsats.

Der går desværre næsten ikke en dag, uden at man via medierne bliver konfronteret med grove indgreb over for det miljø, som vi har en kæmpeforpligtelse til at tage vare på. Dette nationale ansvar er der vel stort set principiel enighed om i Danmark, men realiteternes verden er anderledes.

Selv om alle gerne officielt vil løfte miljøfanen højt, er det desværre samtidig bydende nødvendigt med kontrol og tilsyn for at holde øje med, om der leves op til miljøbeskyttelseslovens krav. Økonomiske interesser har fortsat en påfaldende tilbøjelighed til at vinde over hensynet til miljøet.

Betingelserne for, at man kan slå ned på miljøforbryderne, er naturligvis, at de bliver synlige. Ansvar for dette er at decentralisere ud til de kommunale miljøtilsyn, og vi er i Socialdemokratiet bestemt ikke uenige med SF, når partiet peger på nødvendigheden af, at der her foretages et effektivt tilsyn og en effektiv kontrol.

Vi mener ikke, at man over én kam kan beskyldte kommunerne for ikke at leve op til deres forpligtelser, men vi erkender, at det halter en del steder.

Hvis man ser på »Miljøtilsyn 1994«, den delrapport, SF henviser til i sine bemærkninger til beslutningsforslaget, er konklusionerne, at kommunernes miljøindsats er i fortsat positiv udvikling, at der i kommunernes miljøafdelinger gøres et stort arbejde for at håndhæve regler og vilkår, og at der samtidig hermed også introduceres miljøstyring og renere teknologi. Men der lægges heller ikke skjul på, at det er kritiserbart, hvis der, som det er tilfældet i 26 kommuner, kan gå over 6 år mellem tilsyn med både landbrug og virksomheder.

Miljøstyrelsen har derfor i forbindelse med indberetning for 1995 bedt disse kommuner om en redegørelse for denne kritisable tilsynsfrekvens.

Jeg vil ikke undlade at fremkomme med den sidebemærkning, at kommunerne ville have det ulige lettere, hvis alle var medspillere med hensyn til registreringer. Af samme rapport fremgår det, at en tredjedel af landbrugerne ikke ved fristens udløb havde indsendt opgørelse af opbevaringskapacitet for husdyrgødning. Der er ingen tvivl om, at man en del steder bliver mødt med en meget negativ holdning til den nødvendige kontrol.

Det er som anført i bemærkningerne 10 år siden, at aftalen om tilsyn blev indgået med KL. Vi kan være meget enige i, at det er utilfredsstillende, at målet endnu ikke er nået. Denne utilfredshed deler vi med miljøministeren, der i en netop fremlagt handlingsplan tager fat på problemerne. Bl.a. lægges der, som miljøministeren også har nævnt, op til, at der skal findes en anden model end den gældende med ét årsværk pr. 10.000 indbyggere, at der skal ske en revision af indberetningssystemet, at der skal indsættes en ny bestemmelse i straffeloven, der ligestiller grov miljøkriminalitet med hærværk, at der skal fastlægges faste tilsynsfrekvenser, og at der gennem vejledning og uddannelse skal ske en kvalificering af de tilsynsførende.

I sine bemærkninger til beslutningsforslaget har miljøministeren nævnt, at det ikke kan udelukkes, at det kan blive nødvendigt med en lovændring, og at man i grove tilfælde kunne fratage kommunen tilsynsopgaven.

Socialdemokratiet er enig med SF i, at miljøsyndere ikke skal have mulighed for at krybe uden om, uanset i hvilken kommune eller amts-